

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК
ДОБАВЕНА СТОЙНОСТ

В сила от 01.01.2007 г.

Обн. ДВ. бр.63 от 4 Август 2006г., изм. ДВ. бр.86 от 24 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.37 от 8 Май 2007г., изм. ДВ. бр.41 от 22 Май 2007г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.108 от 19 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.106 от 12 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.23 от 27 Март 2009г., изм. ДВ. бр.74 от 15 Септември 2009г., изм. ДВ. бр.95 от 1 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.94 от 30 Ноември 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.19 от 8 Март 2011г., изм. ДВ. бр.77 от 4 Октомври 2011г., изм. ДВ. бр.99 от 16 Декември 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.54 от 17 Юли 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.94 от 30 Ноември 2012г., изм. ДВ. бр.103 от 28 Декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.23 от 8 Март 2013г., изм. ДВ. бр.30 от 26 Март 2013г., изм. ДВ. бр.68 от 2 Август 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 12 Ноември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.101 от 22 Ноември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.104 от 3 Декември 2013г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2013г., изм. ДВ. бр.1 от 3 Януари 2014г.

§ 1. Създава се нов чл. 28 със следното съдържание :

(1) Облагаема доставка с нулева ставка е:

1. доставката на стоки; които са месни и попадат под смисъла на чл. 2 от Закона за храните.
2. доставката на стоки, които са месни и попадат под смисъла на чл. 3, както и чл.25 ал. 1 от Закона за лекарствата в хуманната медицина.
3. доставката на стоки, които са месни и са учебници, учебни помагала и пособия за основно, средно и висше образование.

София, 27.10.2014 г.

ВНОСИТЕЛИ:

D L

МОТИВИ

В последните месеци икономическата криза засегна най-вече гражданите с ниски доходи. Цените на стоки от първа необходимост, каквито са хлябът и лекарствата растат неконтролируемо. Всяка година поскъпват и учебниците, което поставя под въпрос възможността за образование на учениците и студентите.

На срещи с избирателите ни се поставя въпросът изпълнителната власт да спре поскъпването и да свали цените. Различни граждански организации организираха протестни действия в цялата страна срещу поскъпването.

Като първа мярка това може да стане с въвеждането на нулева ставка ДДС за хляб, лекарства и учебници. Промяната ще спомогне да се задържи поскъпването до приемането на диференцирани ставки за различните стоки и услуги.

Според експерти нулевата ставка ще свали цените до допустими нива. Бюджетът няма да бъде ощетен, защото при общото повишаване на всички цени растат и приходите от ДДС.

В същото време поевтиняването на лекарствата пък ще позволи на много от здравните заведения и на НЗОК да получат възможност за финансово стабилизиране.

С премахването на ДДС върху учебниците ще се подпомогнат семействата, които имат ученици и студенти, а също така ще намалеят разходите на самото образователно ведомство.

През последните години, по редица причини, наблюдаваме една възходяща линия в посока покачване цените на хранителните продукти в световен мащаб. Разбира се, в условията на глобализация българските граждани също станаха жертва на тези световни тенденции. Станахме свидетели на т.н. „гладни бунтове“ в множество точки по света, включително и в части на Северна Африка. Редица световни анализатори определиха огромната роля в тези революции именно на забавяне покачването на доходите на населението спрямо растежа на цените на хранителните продукти от първа необходимост. Това от своя страна изигра съществена роля в генерирането на тези вътрешни конфликти. Трябва да припомним, че постоянното повишаване на цените на храните за периода 2009-2013 година бе предшествано и от гладните бунтове в периода 2007-2008 г.. По аналогичен начин, но без революции, в периода на управленския мандат на ГЕРБ доходите на българите под формата на заплати, пенсии и социални плащания, бяха замразени. В същото време ръстът на цените на хранителните стоки в страната ни отбелязаха един истински ценови бум. Днес редица групи хранителни продукти са от два до три пъти по-скъпи,

отколкото през 2009 г.. Разбира се, днес доходите на българските граждани не са два или три пъти по-високи в сравнение с 2009 г.. Ниските доходи, отчайващата покупателна способност, съчетани с прогресивно повишаващите се цени на храните в България, поставиха множество български домакинства в състояние на невъзможност за закупуване на основни хранителни стоки. Явление, което ние не видяхме в страните от ЕС - нашите европейски партньори. Процес, който за съжаление се наблюдава в пълна сила и днес. Повишаването на минималната работна заплата в страната в същия този период - от 290лв. на 340лв. (т.е. с 50лв. месечно), не може да догони ръста на цените на храните. Същото се отнася и до нивата на пенсиите и социалните плащания.

Години наред българските граждани биват принудени да заплащат една от най-високите ставки данък добавена стойност в ЕС. За разлика от множество държави от ЕС, в страната ни няма диференцирани ставки за ДДС, с изключение на туристическия бранш. Тук е уместно да си зададем въпроса, защо единствено в сферата на туризма ДДС е в размер на 9%? Защо няма по-ниски ставки в социалната сфера - храни, лекарства, учебници, детски дрехи, книги и т.н.? Подобно разделение наблюдаваме в много от страните в ЕС. Например в Белгия, Италия, Унгария, Румъния, Малта, Великобритания, Финландия и много други. При най-ниски доходи на българските домакинства в цяла Европа е непонятно защо същите трябва да бъдат натоварени с едно от най-високите ДДС. Визирайки непосилните цени на храните в страната ни и данъка добавена стойност към същите, трябва да признаем, че редица хранителни стоки в България са по-скъпи от аналогичните им в редица държави от ЕС, което е резултат основно от два компонента:

1. Нивата на ДДС за хранителните стоки в държавата ни, както знаем са в размер на 20%. В доклад на Европейската комисия - Ref. Ares(2013)2656291 – 15/07/2013, относно нивата на ДДС върху храните става ясно, че ДДС върху храните в Република България е един от най-високите за Съюза.

2. Докато в страната ни ДДС върху хранителните продукти е в размер на 20% при минимална работна заплата в размер на 174,35 евро за България, то в Чехия данък добавена стойност за хранителни продукти е в размер на 15% (при 312,87 евро мин. работна заплата). В Германия – 19%, Гърция – 13% (при 683,76 евро мин. работна заплата), Испания – 10% (при 748,30 евро мин. работна заплата), Франция – 19,6% (при 1430,22 евро мин. работна заплата), Италия – 10 %, Кипър – 18% (при 840 евро мин. работна заплата), Люксембург – 3% (при 1801,49 евро мин. работна

заплата), Малта – 0% (679,87 евро мин. работна заплата), Холандия – 6% (при 1456,20 евро мин. работна заплата), Австрия – 10%, Словения – 9,5% (при 763 евро мин. работна заплата), Словакия – 10% (при 337,70 евро мин. работна заплата), Финландия – 14%.

Според данните на ЕК от 2013 г. става пределно ясно, че ДДС върху храните в България е с едно от най-високите нива за целия ЕС при положение, че минималните работни заплати в горепосочените държави биват в пъти по-високи от тези в България. Факт, който поставя българските граждани в едно крайно неприемливо, неравнопоставено и несправедливо социално положение спрямо гражданите на другите държави членки на ЕС.

От друга страна, производителите на хранителни продукти от ЕС са облагодетелствани спрямо българските земеделски производители чрез нивата на получаваните субсидии за обработването на земеделски площи и отглеждането на животни. Което постави българските земеделци и животновъди в неконкурентно положение. Това само по себе си трябва да ни навежда на размисъл за така нареченото ни пълноправно членство в ЕС. Не е случайно, че благодарение точно на тази „пълноправна“ европейска практика земеделието и производството на храни в страната ни бе буквално унищожено чрез дъмпинг. Именно това е и точното определение за случващото се с родното ни производство. Резултатите от евро-дъмпинга днес са очевидни в поредност – унищожаване на конкуренцията, завладяване на националния пазар и повишаване на цените. Същото се отнася и за субсидираните земеделски продукти от Република Македония, Република Турция и др., които заливат българския пазар и допълнително допринасят за колапса на хранително-вкусовата ни промишленост.

И трите проявления на дъмпинга на ЕС, в сферата на производството на храни спрямо България, днес са факт. Българското земеделие е унищожено. Според НСИ през 2011 г. 76% от консумираните на българския пазар хранителни продукти са вносни. Вносът при месото и месните продукти е 84 %, при зеленчуците – 78%, при плодовете – 77 %, а при вноса на риба и рибни продукти – 66%. Цените на храните са прекалено високи съпоставени с доходите на българските граждани.

София, 27.10.2014 г.

ВНОСИТЕЛИ: